

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIO

Gerona	1	peseta	trimestre
Fora	1'25	id.	id.
Extranger..	1'50	id.	id.
Un número, 10 céntims			

Administració y Redacció

SABATERIA-VELLA 2 1.er

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletos, etc., que 's remetin á la Redacció, se 'n donará compte en lo Setmanari.

Any 2.^{on}

Dissapte, 12 de Janer de 1895.

Núm. 41.

SECCIÓ GENERAL

À PESSICHS

Així com no 'ns sospren ni 'ns maravella que l'esperit catalá se mostri potent y vigorós en totes les classes de la societat y fins en tots los elements que representan veritables forces socials, sempre que d'una manera franca y descoberta se demostra la voluntat de destruhirlo y anorrearlo, com á contrari á un esperit nacional que no es tal, sino més exactament una tendència doctrinaria d'escuela basada en un racionalisme pur, renyit ab tots los dictats de la esperiencia y de la vida real, ó la superbiosa pretensió á una hegemonia impositada á tots los pobles de Espanya per l'alany de dominació de un d'ells, dominació que no lligitima la historia, la tradició, ni 'l dret, així nos desconfiam y nos fa duptar de la energia y vitalitat d'aqueix esperit, la passivitat, la indiferencia ab que tots los dies sufreix lo poble catalá, que s'atenta d'una manera constant y perfidiosa á tot lo que constituheix una manifestació de la seva personalitat, á tot lo que li dona valer propi y característica fesomia.

Es aquest un punt digne d'estudi pels verdaders patriotes y quina causa potser se trobaria en lo desconexament, en l'oblit per part del poble de lo que realment constituheix sa vida propia, sa existencia nacional; desconexament y oblit que li fan passar desapercubudes les no interrompudes disposicions y extralimitacions, principalment de les autoritats y corporacions administratives de tots los genres, qu'afecten, avuy l'una, demá l'altre, sempre d'una manera encoberta y dissimulada lo més íntim y característich de son distiatu y peculiar modo d'esser.

Si no fos aquest oblit, com s'explicaria que l'esperit catalá, aparentment mort y que dona senyals de vida quan lo Tribunal Suprém, per exemple, ab pretext d'aplicar ó d'interpretar la llei, va enderrocant ab ses sentencies y destruhint nostre dret propi; se mostri viu y enérgich y arrogant quan se l'amenassa d'una manera clara ab pëndrels aquest mateix dret? ¿Es que l'esperit catalá lo forman ja tant solzament recorts llunyans mal definits, que no prenen cos, ni se redressan vigorosos més que quan se 'l desafia cara á cara y se li toca l'amor propi de poble?

Desgraciadament molt hi ha d'axó. Pero lo més estrany es encara que aquella indiferencia, aquella passivitat se observi no ja sols en lo baix poble quina ignorancia es escusable, sinó fins en les classes inteligents y directores que més d'una vegada han donat bona mostra de son amor á Catalunya y de son desitg de conservar quan menos lo que 'ns queda encara d'esperit y vida propia.

Fresca es la memoria del desvetllament de l'esperit públich y de la agitació que 's promogué per tot Catalunya quan, després d'haver conseguit fer desistir als unitaristes de la imposició á tot l'Estat espanyol d'un sol Códich Civil, faltant aquestos á la Lley de Bases, pretenien d'una manera subrepticia, en un dels articles del titol preliminar, vulnerar nostre dret propi. Gracias á la energia de tothom, á les esposicions de les corporacions científiques, á les representacions de les autoritats eclesiástiques y populars y als meetings de ciutats y pobles, la justicia y la equitat prevalesqué y 'l dret civil de Catalunya, fú regonegut pel mateix Códich com á dret viu, vigent en lo territori Catalá en tota sa integritat.

Pero la tendència á la unificació, á la imposició no se dona per vençuda. Si hagué de recular y no pogué obtindre son objecte per l'ample y dret camí de la llei, si no pogué conseguir valerse del poder legislatiu pera pendre'ns nostre dret, s'agafa ab lo poder executiu encarregat d'aplicarlo per medi dels Tribunals de Justicia y d'altres entitats administratives destinades á complir certes formalitats pera que pugua ferse efectiu, y sadollantlos de la mateixa tendència uniformadora, los trau del veritable terreno de ses funcions pera invadir lo reservat al poder

legislatiu y contrariant les clares y terminants ordinacions d'aquest, los porta á imposar á les regions de dret foral, institucions estranyes que 'l Códich sols introduheix en les regions de dret civil comú.

Y no se 'ns diga que la aplicació literal d'alguns articles del Códich es ocasionada á dubtes, perque no es cert que hi hagi ni hi pugua haver dubte de cap classe respecte á quina fú la voluntat, quin l'esperit del legislador. La voluntat clara d'aquest es que les regions forals deuen conservar son dret civil en tota sa integritat, ab l'única excepció especificada en l'art. 12 del mateix Códich.

Lo que hi ha en lo cas de les sentencies del Suprém y de certes descisions de la Direcció general dels Registres atentatories á nostre dret civil, no es aplicació de la llei, no es interpretació de casos dubtosos, es sí, aplicació d'un criteri uniformador contrari al criteri y disposició de la llei, es voluntat decidida d'aprofitar qualsevol pretext pera destruhir y traure tota eficacia á les disposicions del dret foral, es una paraula, una verdadera atribució per part dels Tribunals y d'aquella Direcció de facultats legislatives que no 'ls hi corresponen, es un abús d'atribucions per part del poder executiu en perjudici de les legislacions forals, contra la voluntat, contra 'l criteri de les regions que s'hi regexen y quin dret á regirshi y á conservar-lo, los hi ha regonegut lo poder legislatiu de lo Estat espanyol.

Y contra aquesta manera solapada é indigne de perjudicar los drets de les regions forals, qu'obren poch á poch pero ab perfidiosa constancia; qué tá, quina actitud pren, quina energia demostra lo poble catalá? Per ara, sols hem escoltat los plans d'algunes personalitats respectables que mostran lo perill y justifican la injusticia de la conducta que ab lo dret foral se segueix.

Pero, ¿ahont son les energies, ahont los entusiasmes de les corporacions jurídiques y populars y eclesiástiques de la terra? ¿Ahont les reclamacions de les entitats patriótiques y 'ls meetings de les ciutats y pobles? ¿Ahont es lo patriotisme dels catalans?

¡Oh! Be ho sabéu prou los que d'aytal modo obren; los qu'aytal conducta observan. A Catalunya se la destruhix, se l'aniquila, no cara á cara y ab armes de bon tremp, que llavors s'hi tornaria, si no poch á poch, que quasi be no se 'n senti, matantla á pessichs.

Sí: axó es lo qu'está passant. No se 'ns pogué pendre nostre dret tot ab un cop, pero ja 'ns l'aniran prenent poch á poch. D'aquesta manera, quasi sense adonárnos: n vindrá que 'ns ne trobarem sense.

Si fossem en un altre pays, si fos aquí la representació nacional una entitat gelosa de sos drets, y no un instrument á les ordres del qui mana, podríam tenir confiança en que 'ls representants de Catalunya, tornarian en les Corts pels furs del poder legislatiu y pels drets, sancionats per aquest poder, de la regió, del pays que teóricament representan. Pero fetes poques y honroses excepcions; qué signifícan los que se diuen representants nostres? ¿quin interés, quin amor poden tenir per nostre dret civil, quan de la major part no es lo seu propi, y quasi be cap d'ells ni sísquera 'l coneix?

Pera obtindre la R. O. qu'indica y que desitja l'honorable professor de dret Sr. Falguera, precisa que Catalunya se mogui, que vulgui sempre y á totes hores defensar lo seu, que així com se redressa contra 'ls que l'embestexen á cara descoberta, se redressi també y aparti lluny als qui cobardament volen matarla á pessichs.

Y avuy per avuy, ni se redressa contra 'ls que s'han proposat deshonrarla, fentli axecar estatues á N. Alonso Martínez.

J. B. y S.

CASTELLANISME

Quan Deu vol, de tot vent plou. Ara la Providencia te decretat lo rebrotament d'aquets amors á la patria verdadera, que la falsa organizació del mon nos fa anomenar

regionalistes, y heusaquí que 'l regionalisme verdeja y s'enfila fins en los pedregolars.

¿Hi ha al mon, erm més ingrát pera tan nobles llevors com lo poble castellá, qui trau son nodriment y sos honors de lo que escapça y espígola en só dels altres? Y donchs, no obstant, també en terra de Castella adressa 'l cap lo renovellament del patriotisme: ¿No vegerem suara la reunió de les diputacions provincials castellanes, acordant totes plegades sobre coses convenients al interés nacional castellá? Molt castellanista degué ser l'esperit que regná en aquesta reunió, quan ara, al ferse ressó dels acorts en ella presos, alguns diputats á Corts per Castella no pogueren reprimirse algunes manifestacions, ab tot y 'l cuydado que tenen en evitar que en la representació nacional ressona la veritat de la dominació y hegemonia dels castellans.

Així va ser que en una sessió del Congrós celebrada ara á les darrerres del any, s'axecá á parlar sobre la qüestió dels blats lo Marqués de Valdavia, y digué així:—*Como en los momentos actuales las provincias de Castilla...* Arribant aquí va dirse: ¡alto! ¡jaçó es particularisme! Y ab aquell bé de Deu de garla y de despreocupació que la Providencia ha regalat als castellans, va ofegar desseguida aquell esclat de son patriotisme castellá ruxantlo ab aquest adop de patriotisme espanyol:—*Como en los momentos actuales las provincias de Castilla... mejor dicho, todas las provincias, sufren...*

Peró, la bona va exir dels llabis eloqüents del Sr. Fernandez de Cadórniga. Escoltaulo be:—*... hay ya un concierto unánime de voluntades para expresar la situación aflictiva porque atraviesa la agricultura española, no solamente en LA NOBLE REGIÓN CASTELLANA, CUNA DE LA PATRIA...*

¿Castella CUNA de la Patria espanyola! Aquesta gent ha confós un breçol ab un estómach.

Y conta que en Fernandez Cadórniga ha sigut nada méno que director general d'Administració!

¡Pobra Administració espanyola! ¡no li faltava sinó aquesta tara! ¡Un Director general que ha descobert que Castella es lo breçol de la Patria!

Si 'l regionalisme fa progressos entre 'ls castellans, allá 'n sentirem de bones; però açó sí, la unitat de la patria espanyola pot estar tranquila; ¡no hi ha perill que may arriben á ser separatistes!

F. DAUSA.

(De La Veu de Catalunya.)

PROYECTE

DE

AUTONOMIA COLONIAL

Pera los que fan com que s'espantan de tot quant atany á la autonomia y descentralizació, no 'ls vindrá mal coneixer lo nou projecte que á las Cámboras portuguesas, acaba de sometre lo ministre del Interior, demanant la autonomia del arxipiélach de las Azores.

Y no es que allí surtin Mauras y Gamazos disposats tan aviat á mostrarse partidaris de la descentralizació colonial com entrar en componendas ridículas ab Romero més ó méno Robledos, ni que ministres á lo Abarzuza, redactin fórmulas de transacció sobre aixó que no coneixen ni hán conegut.

Res d'aixó. La reforma política y administrativa que va á realisar-se en las islas Azores es producte de un estudi profón y meditat portat á cap per los diputats fills del pays. Lo ministre portugués no reclamá l'auxili de sos companys ni de sos enemichs com se féu á Espanya. Per lo vist encara se conserva allí algún resto de pudor parlamentari. Apelá dit ministre als mateixos representants del arxipiélach portugués, los hi entregá los projectes de llei y 'ls elegí en consultors de sos treballs governamentals.

Aquest criteri del ministre del Interior, es més democrátich que 'l de nostres fusionistas, y conservadors. No volen entrar en mistificacions y arreglos ab los enemichs

de una política colonial àmplia, lliure y generosa: acudeixen a la font del poder, segons expressió de la democràcia liberal, que és lo poble ó sos representants. Allí per lo més hi ha lògica que no pot demanarse en aquest país de las inconsciències ahont la nina Egerie de Abarzuza passà per més difícils transformacions que la nina Dafne, ahont lo federalisme al republicanisme platònic y per últim a una especie de «monarquisme accidental» segons lo mateix senyor Abarzuza.

Las Islas Azores, anomenadas Terceiras y que 'ls inglesos alguna vegada anomenaren Westers Islands (Islas occidentals), no tenen la importància que tenen nostras Antillas. L'arxipièlach portugués se compon de nou illets que son San Miquel y Santa María y la Terceira, San Jorge, Grociosa, Fayal, Pico Flores y Corvo que constitueixen l'accidental. En lo cens de població que regia per los anys 1855 y 1856 se deya que las nou islas tenia 250 mil habitants. En la actualitat casi aumentà la tercera part y passa molt de 320 mil habitants. Lo clima es agradable pero bastant calurós: lo país fertillíssim. La producció consisteix en blat, moresch, olivas, taronjas y llimonas. La canya de sucre se cultiva ab gran profit: treballan en lo camp bastants negres, pero en qualitat de criats. Los demés habitants son de rassa blanca y 'ls massovers primitius y progenitors dels actuals foren portugueses del Alentejo, brasilenys y comerciants holandesos encara que en cantitat insignificant.

Fins al present la industria está poch desenrotllada. De algunas ciutats com de Punta Delgada, Angra y Horta s'exportan barrets de eltre, telas de inferior qualitat y utensilis domèstics.

La propietat territorial se troba en mans de poch aristòcratas senyors. Lo cultiu es directe: la forma del arrendament y del colonat ab prou feynas se coneixen. En general regna gran harmonia entre rics y pobres. Hi ha isla com la minúscula de Corvo, ahont la població no passa de 10 a 12 mil habitants y viuen en una especie de comunitat de bens distribuïnt entre si la llet de son bestia y 'l pel dels xays del que fabrican fortas telas. La isla Corvo recorda los insomnis de la «Utopia» de Morus ó las islas de Pilbai del Abat Morelly.

Donchs bé, las islas Azores ab una població que arriba a la quinta part de la que compta la isla de Cuba, que no te la importància económica, la historia política y 'l desenrotll colonial de nostra gran Antilla, es objecte d'un projecte de autonomia, que constituirà las Azores en petits territoris lliures, units sols a la metròpolis per vinculs del poder, de la pàtria y de la rahó.

Quina gatzara, quin clamoreig no aixecarian aquells fergiversadors de text que posan en nostra boca lo desafino de que 'l autonomismo cuba es consustancial (aixó fa olor a peridista de teula) ab lo regionalismo gallego, si se intentés donar autonomia a las islas Filipinas ó a qualsevol de las adyacentes, potser més importants que las Azores?

Consolemnos de las inopias de nostra gent al rebre tan gratas noticias com la del autonomismo colonial de las Azores. Ningú per aixó anomenarà anti-patriotas ni separatistas al ministre y als diputats insulars portugueses. Aquets dictats sols quedan pera los que defensém en Espanya la descentralisació regional ó regionalisme y com similar la autonomia colonial.

ALFRED BRAÑAS.

(De Lo Somatent.)

CRÓNICA

EXTRANJER

Lo rigor del temps per tot arrén ha encalmat la política y aturat la marxa dels acontexements. Aixó de la guerra del extrém Orient poca cosa se 'n sab. Lo fret ha glaçat lo mar groch fins al punt de fer impossible trasladar al Japó los malalts y ferits dels últims encontres, paralitzant los moviments de la esquadra y l'avenç de les tropes. Axó vindrà bé als xinos pera preparar la resistència, encara que no sembla que tinguin en les seves forces gran confiança, del moment que fan esforços pera obtenir la pau, per més que aquesta se vegi molt llunyana, ja que 'ls japonesos envalentonats pels èxits obtinguts se creuen no voldrán sentirne a parlar sinó després d'haver entrat a Pekin.

A França, fora la degradació del capità Deyfrús, l'únic succés digno de fixar la atenció es la reelecció del radical Mr. Brisson pera president de la Cambra dels diputats, fet notable més que per la seva trascendencia immediata per les tendències polítiques que descobreix en dita Cambra.

ESpanya

La prórroga dels *modus vivendi* comercials acordada per quasi bé totes las nacions, simplifica las tasques del nostre govern en los assumptes aranzelaris y permetrà al Sr. Sagasta seguir sobre 'l particular la política de no fer res ó de donar allargos a la cosa, que 's la que més li agrada; per manera que lo probable es que per més que se 'n parli y se 'n enrahoni, quedi la revisió sense fer y se dexi l'assumpto integre als conservadors, que ja no poden trigar molt temps a pujar al candelero. Los únics

que d'axó s'queixarán son los lliure-cambistes d'escola, aquells que 'ns volian fer creure que si no feyem concessions ningú voldria tractes ab nosaltres y tothom se 'ns tiraria a sobre; los productors, en cambi, podrán respirar una temporada més ab tranquil·litat.

Los ministres han aprofitat las vacaciones enllestint lo pressupòsit y s'anuncia qu' aquest se presentarà ab un menor gasto de tres ó quatre milions sobre 'l de l'any passat. De tots mojos veurém, puig ja ho tenim a poch. Lo que promet donar més joeh en la próxima legislatura es la contractació del emprèstit si s'arriva a presentar y les reformes antillanes, en les quines es molt fàcil s'estrelli lo Sr. Abarzuza no obstant tota la seva bona voluntat.

La mort sobtada del general Pavía de Alburquerque, gran amic que fou d'En Prim y del qui de segur ningú s'recordaria ja avuy, si no hagués disolt les Corts republicanes a ma armada l'any 1873, ha donat lloch a que 'l general Lopez Dominguez pugue veurer satisfets los seus desitjos de calzar-se ab lo tercer antorxat, tot per suposat per los grans mèrits contrets com a nebot de son oncle lo difunt general Serrano. D'aquesta manera, no obstant la llei constitutiva de l'exèrcit, continuarem tenint cinch capians generals, y encara que no tinguem realment exèrcit, ni armament, ni defenses, tremolarán de por y d'enveja davant nostre les grans nacions militars que no 'n tenen més qu'un ó dos.

Altres cop los aragonesos han ensenyat a tots los demés espanyols com se fa y s'ha de fer quan se vol una cosa. Han reganyat les dents de debó y 'ls seus diputats han format desseguida com un sol home y 'l Govern, naturalment, los ha concedit també desseguida tot lo que exigien. Aixó obtingueren lo ferro-carril de Canfranch: així han obtingut lo de Teruel ó Sagunto. Nosaltres los felicitem y los proposarem sempre com exemple als mansos que no saben fer res més que pidolar.

CATALUNYA

D'ensá que s'ha tret lo estat de siti a Barcelona, a Catalunya no ha ocorregut res de particular. Sols cridan la atenció les irregularitats descobertes en les oficines d'Hisenda d'aquella provincia y últimament una probatura de *chantage* contra la societat telefònica, intèntada per dos periodistes de Madrid, que se suposa son al propi temps empleats del govern. Tot es comensar y per altre part, si a França ho fan, es molt natural que també ho fassin los nostres periodistes: encara que d'esplotar lo negoci nos sembla que ningú 'ls hi 'n pot ensenyar; ne saben la prima.

NOTICIAS

Oficials.

Ajuntament.—En la sessió celebrada lo dimecres passat, baix la presidència del Alcalde Sr. Ciurana y ab assistència dels regidors senyors Carreras, Majoelo, Massaguer, Fornés, Sàbat, Garriga, Oliver, Regàs, Llapart, Puig, Roca y Estech, los senyors Rectors de les parroquies de Gerona y 'l Jutge municipal, se procedí al allistament pel reemplaçament d'aquest any.

Acabat aquell, baix la presidència del Sr. Alcalde y ab los esposats regidors, se prengueren los següents acorts:

Aprobar la acta de la sessió anterior.

Idem varis comptes.

Acceptar la proposició de la Comissió nombrada al efecte, proposant la casa que debia llogarse en lo Pont Major pera guardar la bomba d'incendis.

Se posà a discussió lo referent a la Comissió que deu passar a Madrid. Lo Sr. Alcalde proposà que 's compongués d'un tinent d'alcalde y un regidor, però 'l Municipi, per unanimitat acordà que 's trasladesen a Madrid pera gestionar varis assumptos, lo Sr. Ciurana y 'l Sr. Estech, als quals se donà un vot de confiança, facultant al Alcalde pera ampliar la comissió si ho creu convenient.

Y no haventhi més assumptos de que tractar, s'axeçà la sessió.

Segons se diu, la *Rifa Nacional*, sofrirà alguna reforma des de 'l vinent mes de Març.

Agó prou; de les rifes ja se 'n recorden, però de les coses de verdader interés, aquells senyors de per allí a Madrid ni ménos ne fan cabal.

—En un pis d'una casa de la pujada de La Pera fón trobada abans d'abrir una dona mitj morta. Se donà conexement a la Autoritat, la qual autorisà la entrada en la habitació.

—La Casa nacional de Moneda ha observat les següents diferències que servexen pera distingir les monedes de cinch pessetes d'encuny fals de les de encuny llegitim.

Monedes d'encuny de 1888.—Cara: Lo busto y la orella son majors que en les llegitimes; l'espay que hi ha entre las paraules «Alfonso» y «XII» es més ample, y 'l que hi ha entre la paraula «Deu» y la gràfila es menor.—Creu: Lo camp dels liris te dinou línies de relleu en comptes de vintiuna, y en les llegendes hi ha lletrés tapades.—Cantell: Lo repartiment dels vintisset liris es desigual, y no coincideixen, per tant, ab los de la moneda llegitima.—Pes y lley: Te un pes de vintiquatre grams, quatre cents cinquanta y dos miligramas, en comptes de vinticinch grams, y la seva lley es de vuyteentes noranta set milèssimes, en comptes de noucentes.

Monedes de 1890.—Cara: Lo cabell, al voltant de la orella, está fet ab molta monotonia, y te major número de munyocs; l'espay entre las paraules «Alfonso» y «XIII» es major, y 'l que hi ha entre la paraula «Deu» y la gràfila es menor; falta la inicial S de la firma del grabador.—Creu: Lo camp dels liris te també dinou línies de relleu, en lloch de vintiuna, y la llegenda es més grossa y desigual de relleu.—Pes y lley: Lo pes es de vintiquatre grams setcents deu miligramas, en comptes de vinticinch grams, y la seva lley de setcentes noranta nou milèssimes, en lloch de noucentes.

Monedes del any 1892.—Cara: Lo busto es major, la orella es també major y ménos carnosa, la gràfila es més ample, l'espay entre las paraules «Alfonso» y «XIII» es major y la distancia entre la paraula «Deu» y la gràfila

es menor.—Creu: Lo camp dels liris te dinou línies de relleu en comptes de vintiuna, y en les llegendes hi ha lletrés tapades.—Cantell: Lo repartiment dels vintisset liris es desigual y no coincideixen per superposició ab los de la moneda llegitima.—Pes y lley: Una de aquestes monedes te 'l pes de vintiquatre grams siscentes cinquanta miligramas, y la lley de vuyteentes noranta tres mil y 'l altra te un pes de vintiquatre grams vuyteentes miligramas, y la lley de vuyteentes noranta vuyteentes miligramas, en lloch d'un pes de vinticinch grams, y de noucentes milèssimes.

—A conseqüència de les néus, han quedat interrompudes las vies dels ferro-carrils de Gerona a Sant Pol de Març y de Gualba a Palamós. Los cotxes d'obras poch poden anar.

—Malgrat la fret que feya per la vigilia dels liris, al tart, se vegeren los carrers de nostra Ciutat, plena de maynada que, ab lo fanal encés, anaven a esperar el MM. a fi y efecte de que aquexes los hi omplien balcóns de joguines. Y 'ls senyors Reys sortiren, a cavall, acompanyats de música y precedits de gents...

Tot plegat, feya un efecte que encantava.

—Dies enrera se presentà a Port-Bou una gent que 's dediquen a embaucar a la gent.

Segons sembla, la embaucadora se n'anà de l'ab una cantitat que ascendia a 1500 pessetes, prop ses malifetes.

Tot axó, en lo sigle de los lliums.

—Dien de Barcelona que s'ha agravat de tal manera la malaltia del eminent autor dramàtic Frederich Soler, que 's dubta de poderlo salvar a mort.

—Des de la entrada del any nou, han començat a ser setmanaris, los valents companys de canya ara havien sigut quinzennals, *Las Cuatro barras* de França y *La Costa de Llevant* de Sant Pol de Març.

Felicitem per la mellora, als distingits companys.

—Dien de Blanes, que han començat los treballs de la instal·lació de la llum eléctrica en aquella vila.

—Lo *Teatro Regional*, de Barcelona, ha publicat un poemeta original del jove escriptor En Francisco Carrasco, titolat *La Terrayre*, obra premiada en concurs obert per dit periòdic.

Lo poema en qüestió, es una obra sense pretes ab los defectes del autor que comença y ab les condicions del autor que promet.

—Pròximament, veurà la llum pública un nou del eminent novelista santanderí ex-mantenedor dels Jochs Florals de Barcelona, En Joseph Maria de Pereda. La nova obra del senyor Pereda, se titolarà *Perriba*; y per los fragments que n'hem pogut llegir, gúñ periòdic podém quasi assegurar que no desmereix las anteriorment publicades per l'eximí escriptor.

—S'ha estrenat a Madrid, obtinguent un bon drama del Sr. Felíu y Codina, *Miel de la Alcarria*.

—Lo die 10 del mes passat, morí a Buenos-Ayres rích comerciant geroní, N' Esteve Mascort.

Lo senyor Mascort era molt amant de la ciutat de Gerona, com ho probaven los obgetes que solia enviar en tant, destinats al Institut Provincial.

D'u hagi acullit en la Santa Gloria a tan bon punt.

—Lo diumenge passat, s'inaugurà a Sant Pol de Març la escola de Belles Arts creada en aquest poble per la Diputació Provincial.

—Lo diluns nevà de debó en nostra Ciutat, y a lloch la néu arribà a dos pams de gruix.

Ab motiu d'haverse congelat la néu, son molt rrelliscades que hi han hagut, haventhi també alguna trencada.

Per la extensió de terreno que 's vey a nevada, 'ls aforços, se pot judicar que la nevada ha sigut la més gran en la Provincia.

—La Real Academia de Cièncias Exactas y Naturals ha publicat lo programa de premis per a l'any vinent de 1896.

Las Memorias s'escriuran sobre 'ls temas següents:

Primer. «Estudi biogràfic y bibliogràfic dels matemàtics espanyols anteriors al sigle XVII, qual se dongui noticia circunstanciada de sos serveys a la ensenyansa y obras impreses, ab l'enumeració y rahonable de las principals.»

Segon. «Estudi complet y detallat de la transformació de la energia eléctrica a distancia per corrents polars, sia motors de camp rotatori, component los alternadors y 'ls receptors, y comparació d'aquest sistema ab lo que emplea la corrent continua.»

Tercer. «Estudi y descripció detallada dels nostros periòdics que ofereixen las aus en una regió vol d'Espanya.»

Lo premi consistirà en un diploma especial consti sa adjudicació, una medalla d'or de 60 grams, retribució pecuniaria de 1.500 pessetes, y de la Memoria premiada, ab entrega de 100 exemplars al autor.

L'accessit consistirà en diploma y medalla de premi y adjudicat del mateix modo, y en la Memoria premiada, coleccionada ab las de la Academia, ab entrega dels mateixos 100 exemplars al autor.

VARIETATS

Lo ferro-carril del Noguera-Pallars

La importància que la construcció d'aquest ferro internacional te pera tota Catalunya y perament pera estensíssimes y fins avuy quasi abans desconegudes comarcas del Pallars y del baix Urgell, nos ha traduït dels periòdics de Lleyda los següents dades de dita via.

«Surt lo ferro-carril, com es sabut, de Lleyda i vora esquerra del Segre s'encamina, mitjantse un pont de ferro sobre 'l rech anomenat de Cervià, al poble d'Alcoletje, que es la segona estació de la línia. Des d'Alcoletje a Vilanova de la Barca (tercera estació)

sa la carretera de Balaguer y salva ab un altre pont de ferro lo barranch de Vilanova, arribant sense cap obra d'especial importancia a la quarta estació que 's Termens. D' aquí a la de Balaguer no mereix la atenció més que la travessia de la carretera, y entre Balaguer y Sant Llorens (sexta estació) un pontó sobre la riera de Gerp, un altre innominat y un pont de ferro sobre 'l Segre.

Fins a Camarassa (séptima estació), no hi ha cap obra digna de citarse, pero entre aquesta y Santalinya y Massana (estació octava) hi haurá cinch ponts de ferro, vuyt foradades y quatre pontons. De Santalinya y Massana a la estació de Sant Hoisme atravesará la via vuyt ponts, d' ells set sobre la Noguera Pallaresa, sis foradades, un pontó y sis obres especials. Entre Sant Hoisme y la estació de Sellés hi ha sis ponts de ferro, nou foradades, tres pontons y una obra especial. Entre Sellés y la estació de Tremp hi ha un pont de ferro y deu pontons sobre 'ls barranchs de Rovilló, Arquir, Teulera, Puigceróls, Fontfontell, Palau, Ostals, Riucós y dos rieres. Entre Tremp y la següent estació de Salas hi ha un pont de ferro en lo barranch de Tremp, un altre en lo de Talarn, dos sobre la Noguera-Pallaresa, una foradada, un pontó a la sortida de Tremp y varis en lo barranch de Salas.

Fins a Poble de Segur (estació tretzena) hi ha tres ponts de ferro sobre 'l barranch de Solá, lo torrent de Pumanys y 'l riu Flamisell respectivament, y un pontó. Entre Poble de Segur y la estació de Gerri se contan nou ponts sobre la Noguera-Pallaresa, un altre sobre 'l torrent de 'l Infern, un altre sobre 'l barranch d' Aucon, set foradades y un pontó. Entre Gerri y la estació de Sort hi ha dos ponts de ferro sobre la Noguera-Pallaresa, un altre sobre un barranch a mitg camí, quatre foradades y tres pontons. Entre Sort y la estació de Rialp s' hi troban tres ponts de ferro sobre la Pallaresa y dos sobre dos barranchs, un d' ells anomenat de Sant Antoni, y una foradada. Entre Rialp y la estació de Llavorsí un pont de ferro sobre 'l barranch del Comellar de Suqué, altre sobre un altre barranch entre dos foradades, sis sobre la Noguera-Pallaresa, un altre al arribar a Llavorsí y quinze foradades. Entre Llavorsí y la estació de Escaló, vuyt ponts de ferro sobre la Noguera-Pallaresa, set foradades y un pontó. De Escaló a la estació de Esterri d' Aneo, un pont sobre la Noguera-Pallaresa, vuyt foradades y dos pontons sob. e dos barranchs, un d' ells sense nom y 'l altre dit de Llobera.

De Esterri d' Aneo a la última estació espanyola emplassada a la entrada de la foradada internacional, hi ha quatre ponts de ferro, dotze foradades y dos pontons.

Resulta un conjunt de 21 estacions, 71 ponts de ferro, 33 pontons, y obres especials y 78 foradades, sense contar la internacional que tindrà una llargada de 5.035 metres.

Los datos antecedentes han sigut proporcionats per la Junta gestora, la quina ha tingut lo bon acort de fer algunes reproduccions del perfil general del Pallaresa y enviarne una còpia a cada una de les Juntes de Balaguer, Tremp, Sort y Esterri d' Aneo pera facilitar al pays lo coneixement detallat d' una cosa que tant li interessa.

Lo diari *El Pays* de Lleyda diu que dintre un mes quedarà constituït lo dipòsit previ pera demanar la subasta d' aquest camí de ferro y que molt aviat se constituirà la companyia constructora. L' entusiasme pera sa construcció es gran y la major part dels Ajuntaments cedexen los terrenos comunals per ahont te de passar la via, compromententse quasi tots los propietaris a cobrar lo just de les finques qu' ha d' atravesar, senyalat per un perit per banda y eximint a la companyia de instruhir espedients d' espropiació.

Secció Literaria.

LO PRIMER NEN

¡Si n' estaven de joyosos en Pau y la Margarida! Després de sis anys d' esser casats sense haver assolit la dita de tenir un fill, sortirlos hi aquell angelet ros com un fil d' or y rodonet com un formatge, vés si no era lo suficient per estar alegres... Vaja: que no hi veyen de cap ull.

—S' ha de fer un bateig que ha de fer parlar a tot Gerona... S' ha de ficar l' olla grossa dintre la petita... S' ha de llensar la casa per la finestra, —deya en Pau entusiasmat.

Y 'l bateig vá ferse ab tota pompa... Tots los dinérons que havia pogut estalviar durant quatre ó cinch anys d' anar a jornal varen veure aquells dies la llum del sol, després d' una temporada d' haver estat tancats a dintre una capseta de llaua que 'n Pau tenia ben recatadeta en un recó de calaxera.

Varen arribar los padrins, vá arreglarse 'l vestit de batejar, se vá comprar tot lo que era necessari y un diumenje, cap allá a les dos de la tarde, sortí de la casa la comitiva y 's dirigí a la Catedral.

La canalla del barri hi era tota.. fins lo fill de la Munda, una xerayrota que no estava be ab ningú. (Y saber que la criatura no 'n tenia la culpa si la seva mare era d' aquell taranná.) Lo noy de la Manela portava 'l ciri... ¡Y ab quina pressopopeya que 'l portava!

Al darrera de la maynada seguien los homes grans ab lo padri, (lo pare de la Margarida.) Al darrera d' aquestos la senyora llevadora ab la criatura a coll, acompanyada de la padrina (la mare d' en Pau) y d' una dona del barri; y al darrera de tot les demés dones convidades.

Al esser a la Catedral ja hauriau vist la colla, aumentada per tots los noys y noyes que havien trobat durant lo tragecte, los quals seguien tot darrera ó pels costats, plantentse de no poguer formar part de la comitiva oficial.

Com que suposo que tots mos lectors haurán vist batejar algú, m' escuso de ressenyar l' acte de tirar aygua beneyta al cap del fill d' en Pau y la Margarida. Tan sols diré que va haverhi un petit conflicte, a causa de que 'l noy de la Manela deya que 'l ciri era séu y no 'l volia deixar de cap de les maneres.

Al sortir de la iglesia ja la canalla que s' havia reunit ab la colla no podia estarse de cridar; de manera que 'l bateig torná a casa entre 'ls crits de:

—¡Es viu, es viu,
les comes de la perdiu!—

Axó perque algún dels de la colla 'ls hi havia dit que 's tiraria bateix; de lo contrari haurien cridat:

—¡Es mort, es bort,
les comes del ninot!—

Al esser a casa, la llevadora demaná llum per pujar la escala y 'ls padrins, comprenent la indirecta, varen donarli un parell de pessetones cada hù.

La mare de la criatura lo primer que vá fer, fôu demanar quins noms li havien posat. (No li havien volgut dir abans del bateig.) ¡Ja us dich jo que 'n vá tenir d' alegrí al sentir que 'ls padrins responien a chor:—Angel, Joan y Joseph!—

—¡Ay lo méu Angelet!... miréusel, lo Serafi de la mare... Oh, oh, oh... que bufonet!... jo me 'l menjaria a pents.—

Y poch vá faltar per ferho tal com ho deya... ¡Qué cosa es l' amor de mare!

Després d' esbravada la bona dona, vingueren les felicitacions.

—Que per molts anys, senyor padri.

—La enhorabona, senyora padrina.

—Deu vos donga forses anys de vida per fer semblants obres... Y a vosaltres igualment, senyors pares.—

Y axis per l' estil, exien les paraules endreçades als pares de la criatura y als padrins, los quals no s' entenien de feyna donant les gracies a tots pels bons desitjos.

Pér fi, vá haverhi qui féu observar que la gent del carrer se neguitejava y 's portaren al balcó dues ó tres paneres y un sach... ¡Quins crits los baylets y les dones que a fora hi havien!

—¡Es viu, es viu,
les comes de la perdiu!—

—Y tal si n' es de viu,—deya la mare sentint los crits; —y ja 'l veuréu quan tinga set ó vuyt anys, si a Deu pláu que visca.—

Los del balcó començaren a desembragar sach y paneres... Tiraven grapats de confits, nous, carmetlos, vellanes y pilotes y mánechs de ploma y baldufes y boles, coses que 'ls de baix se disputaven a crits, empentes y colps de puny.

Y les nous, los mánechs de ploma, les pilotes, los carmetlos, les vellanes y les baldufes anaven acabantse, y 'ls del carrer no paraven de cridar.

Al últim, vingué que 's vuydaren paneres y sach, y com si encar no s' hagués fet prou bulla, lo padri dexá anar alguna peça de déu céntims, que 'ls de fora 's disputaven ab més empenyo, si cab, que les pilotes y les baldufes.

A lo millor de les disputes estaven, quan una de les criatures convidades sortí al balcó ab una regadora y, sense encomanarse a Déu ni al Diable, dexá anar sobre 'ls del carrer, l' aygua que la regadora contenia.

Y mentres los del carrer se n' anaven comptant y recomptant lo que havien arplegat, los convidats entraven al menjador ahon los esperaven la crema, la xacolata, los secalls y tot lo que convenia pera donar fi a la solempnitat.

***

Quan la mare vá troverse sola ab lo menut, esclamá, dirigint la vista a una imatge de la Mare de Deu que hi havia en lo quarto:

—Senyora: féu la gracia de que 'l méu fill pugua arribar a ser un home com cal... Si no ha de ser axis, m' estimo més que me 'l prenguéu... Es dir, no, pëndremel, de cap manera... Però si ha de ser nn mal home... Val més que si... Però Vos no permeteréu que 'l méu fill...—

No pogué acabar; un nú se li vá posar a la gola... y va haverse d' axugar les llágrimes que li lliscaven cara avall.

Joseph Morató y Grau.

Gerona, Dezembre de 1894.

POESÍA DEL COR

A la meva reyna.

Entre mitg de les boscuries
la vall florida he cercat,
aucellets, vostres canturies
prou m' hi han acompanyat.

¡Oh! qu' hermosa l' he trobada:
m' ha semblat lo paradís,
jo hi he vist exir l' aubada
del sol al primer somris.

Allí voldria portarte
estimadeta del cor,
més ¡ay! que no puch donarte
pobret de mí, l' anell d' or.

Com faríam la caseta
en aquell hermós recó,
es lo recó del poeta
hont hi naix la inspiració.

Passaríam nostra vida
endregant cántichs a Deu,
¡Oh! benhajas vall florida
qu' endolxexes lo cor meu.

Com rossinyols cercaríam
lo roser de més olor
y en ses branques penjaríam
lo niuet de nostre amor.

D' aquella hermosa encontrada
tú 'n foras reyna gentil,
per lo suau oreig besada
com les floretes d' Abril.

De bon matí 'l sol vindria
a portarnos sos raigs d' or,
raigs del Cel que Deu envia
pera esplayar nostre cor.

Quan serías malalteta
vindrien los aucellets
a posar en ta faldeta
sos planyívols reflets.

Ab los cántichs de ma lira
com te faria endormir,
l' ayre dolç que allí 's respira
no 'l podrás en lloch sentir.

Veurías rublert d' estrelles
lo cel hermós de la nit,
¡ay! com ne faríam d' elles
lo doser de nostre llit.

Les poncelles s' obririen
vessant totes ses olors,
nostres cors respiraríen
lo dolç perfúm de les flors.

Quin gosar lo nostre aymia
quin gosar, prou que ho sap Deu;
qu' amorosit ¡ay! viuria,
lo teu cor dintre 'l cor meu.

Allí voldria portarte
estimadeta del cor,
allí, si pogués donarte
pobret de mí, l' anell d' or.

Francisco J. Majuelo.

Secció Religiosa.

SANTS DE LA SETMANA.

Dissapte, 12.—S. Arcadi, s. Aelredo ó Alfredo, abat del Cister y santa Taciana, mrs.

Diumenge, 13.—S. Gumersindo cf. y sta. Gláñra, vg.

Dilluns, 14.—S. Hilari, b. y dr. y sta. Macrina.

Dimars, 15.—S. Pau, primer hermita y s. Mauro, ab.

Dimecres, 16.—S. Fulgenci, b. y dr. y s. Marcelo, p. ms.

Dijous, 17.—S. Antoni, ab. y sta. Rosalina, cartuxaina.—*Absolució general en la Mercé.*

Quart menguant a 10 h. 42 m. nit en Libra.—*Plujas, vents y glassadas.*

Divendres, 18.—La Cátedra de S. Pere en Roma y sta. Prisca, vg. mr.

QUARANTA HORES.

Avuy se troban en l' iglesia de les Bernardes.
Demá comensarán en l' iglesia de Sant Lluch.

Secció Comercial.

Mercat de Gerona del día 5 de Janer.

Especies.	Mesures.	Pesettes.
Blat.	QUARTERA DE 80 LITRES.	13'50
Mestay.	"	12'00
Ordi.	"	7'50
Segol.	"	11'00
Civada.	"	7
Besses.	"	12'00
Mill.	"	14'00
Panis.	"	15'00
Blat de moro.	"	12'00
Fajol.	"	00
Llobins.	"	8'00
Fabes.	"	11'50
Fabó.	"	12'50
Fassols.	"	25'00
Monjetes.	"	23
Ous.	Dotzena.	1'00

Establiment tipogràfic del DIARIO DE GERONA.
Pujada de Sant Feliu, núm. 3.

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

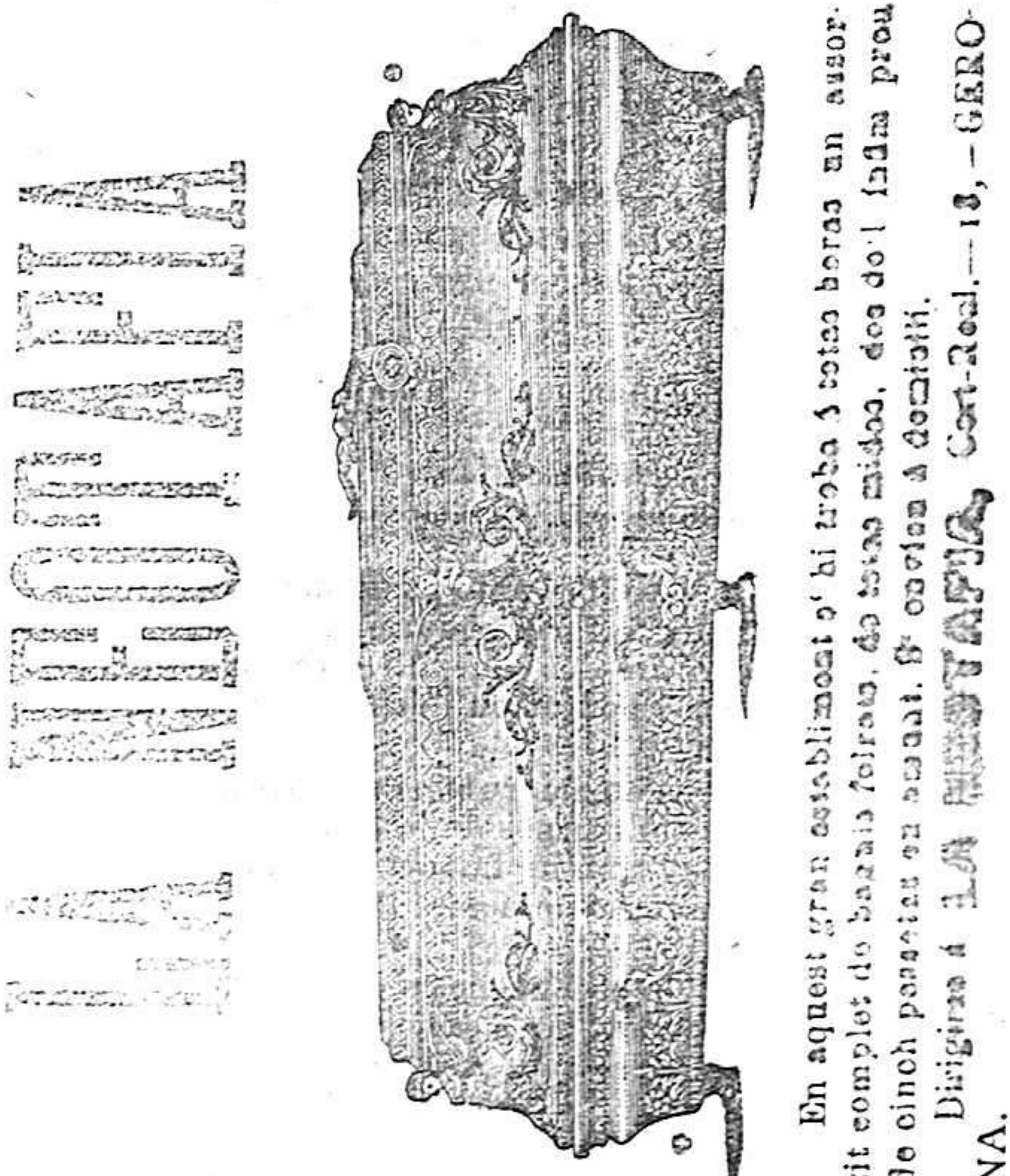
Primera Assamblea General de Delegats

DE LA

UNIÓ CATALANISTA

CELEBRADA A MANRESA EN LO MES DE MARÇ 1892.

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la Assamblea, discursos que en els s'hi pronunciaren y llegiren, y las Bases definitivament aprobadas para la Constitució regional catalana, se ven al preu de dos pessetes en la llibreria de Don Joseph Franquet, carrer de l'Argenteria, Geroná.

En aquest gran establiment s'hi troba a tota hora un assortit complet de bases de fons de tota mida, des de l'india preu de cinc pessetes en avant. S'ocorre a demanar. Dirigir-se a LA MESTAFIA, Cort-Real, 13, - GERO NA.

ESTABLIMENT

TERÁPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

y

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 301

BARCELONA.

Aquest establiment, provehit de tots los avenços moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, está destinat a:

Hidroterapia

Duxes comuns y sulfurosos de totes classes (anémies, nervosis, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

Balneoterapia

Banyos comuns, sulfurosos, medicinals.—Banyos russos.—Bany turc.

Neumoterapia

Ayre comprimit y rarefat, oxigeno, nítrógeno, atómoseres creosotades y altres.—(Bronquitis, catarros crónichs, tisis incipient, asma, etc.)

Sulfoterapia

Que consta de:

- Aygues sulfurosos para beguda, semblants a los de la Puda, Archena, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)
- Pulverisacions sulfurosos (Angina é irritacions herpéticas del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)
- Baus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós herpes, etc.)
- Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarros crónichs, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfurosos de Barcelona—se usan ab éxit crexent en los molts casos en quins está indicat lo tractament sulfurós. També se despatxan embotellades.

Massoterapia

local y general (girades, torcedures, fractures, reumatisme, etc.)

Electroterapia.

Consulta de malalties cróniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí a la 1 de tarde y de 5 a 7 de la tarde.

Consulta de malalties de l'aparat respiratori, per lo Director de la secció neumoterápica. DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 a 12 del matí y de 6 a 7 de la tarde.

Establiment de Don Pere Prunell

S'hi trobará un gran assortit de camisas, corbatas, colls y punys, sedas y llanas y demás articles de novetat para vestits de senyora.

PREUS LIMITADISSIMS

Voltas de la Rambla, cantonada al carrer de Besadó, 26, Geroná

Máxim Fernandez

PERRUQUER DE S. M.

Aygua Minóxima vegetal para tenyir lo cabell. No té rival en lo mon, perquè a més de sos efectes maravellosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombrós y sorprendent específich, se ven en dita perruqueria,

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 24
GERONA

Grans rebaixas al engrós.

També s'hi troba en venda en dit establiment la

Vintara americana instantánea

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Geroná

Aparatos d'il·luminació per gas y petroli.

Serveys complets de cuyna. Cereria.

Instalacions de para-llamps, campanetas eléctricas y teléfonos, a preus limitadissims.

EDICIÓ DE PROPAGANDA
DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

DEL "CENTRE CATALA," de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la UNIÓ CATALANISTA

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d'esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Catala» de Sabadell.

MEDICAMENTS ACREDITATS
RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d'Hipofosfats GIMBERNAT

Ló mellor dels tónichs reconstituyents coneguts, desperta la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristos), malalties medulars, histerisme, insomni; d'efectes sorprendents en les convalescencies: Ampolla 10 rals.

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu'era lo «Restaurador» per escelencia, para combatre l'escrofulisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Té un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Ví de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d'economia, regulador del cor, estimulador de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Préu 8 rals.

Se venen al engrós

Farmacio del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA.
Al detall en totes les farmacies.

SUCURSAL JUNCOSA

Plaza de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sucres y thés.

Banch Vitalici de Catalunya

Comp.ª general de segurs sobre la vida establerta a Barce

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1891	87.949.791.120
Actiu en idem..	15.337.938.871
Sinistres pagats fins a idem..	3.232.316.000
Reserves ó fondos de segur a idem..	4.178.675.000

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador a la mort del assegurat a la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo fixat; ó, immediatament d'ocorrer sa seva mort, a la suma designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo día fixat sia al segur ó als sens hercus. En cas de mort del assegurat s'acaba lo pago de les primes.

Aquestos segurs 50 per 100 dels beneficis participan en un 50 per 100 de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APLASSAT

SEGURS TEMPORALS.—SEGURS DE SOBREVIVENCIA

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General a n'aquest Provincia:

Joseph Codarch y Bacó, advocat.—GERONA

Establiment y taller

DE

PAU CASSA

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers para decorar habitacions desde 25 céntims a 30 pessetas la pe-sa.

Cromos, motlluras, transparents y cuadros

Novetat, bon gust y economia

Gerona.—Baixada del Pont de pedra, 14

ACADEMIA DE TALL

y de confecció para senyoretas, ab lo método més facil tots los coneputs y ab Real Privilegi, dirigida per l'Acadèmia de dit método

D.ª Carme Miró de Grau

Ab una sola llissó se poden tallar tota classe de portes interiors y exteriors.

Classee de 11 a 12 y de 3 a 7.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT, 13, PRINCIPAL.

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabate

SOMBRERERIA

S'han rebut las últimas novetats per la proxima temporada; los preus sumament económicos.

CAMISERIA.—SASTRERIA PER NOVI

Especialitat en trajos para col-legials

3, Rambla d'Alvarez, 3

FILL DE FRANCISCO VILARDELL Y COMPA

SALT

MOLÍ FARINER

SISTEMAS AUSTRO-HUNGAR Y DE MOLAS

Tant per l'un com per l'altre sistema fan las molts a preus sumament módichs

SABATERIA

DE

JOSEPH M.ª VENTÓS

Calsat para senyors, senyoras y nens.

Especialitat para l' que s' encarregui expressament